

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: Д. Драгулевъ.

Публика три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всяко 1-во число от месеца. — всички предплаща

Цените за обявките са:
За кв. сантиметр 2-50 лв. за година, вертикални, хоризонтални 1-50 лв. за едно публикуване; баланси, рецензии, циркуляри и протоколи по 1-50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до вестника се адресира до "Търгов.-Промисленна Защита", Варна "Вестник" 8.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА
АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО
Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лева 7,000,000
ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ ВЪ РУСЕ.
Клонове:
Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ, Попово, Търново и Тръвна.
Извършва всички банкови операции.
Приема срочни и безсрочни влогове.
Специална служба за продажба на храни на сметки на трети лица при клоновете въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

КРЕДИТНА БАНКА
ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ
Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК
Извършва всекакви банкови сделки
Приема влогове и по спестовни книжки на износни условия

Г. Н. КАТИНАКИ — ВАРНА.
ПОСТОЯНЕНЪ СКЛАДЪ:
на маслини разни качества, дървени масла отъ най-добри качества, сапуни турски бѣли, дѣпка (сакъзъ), лимони и протокали.
За телеграми: ГЕОРГИ КАТИНАКИ.

НИКО Д. ПАРУСИЯДИ
ВАРНА
ВНОСЪ — ИЗНОСЪ.
Има въ депозитъ голѣми количества маслини и дървени масла отъ най-добритѣ качества.
Телеграфически адресъ: ПАРУСИЯДИ. Телефонъ № 2-3

МНОГО ДОБЪР ДОХОД
може да има човек, който поеме представителството на най-голямото българско осигурително дружество
„Балкан“ Сбрани премии през 1922 г. 98 мил. лева
Капитал и резерви 102 мил. лева
Подходяща работа за запасни офицери, пенсионери, комисионери и др.
Сведения от Главната Дирекция — София

ТЪРГОВИЯТА И СЪЖПОТИЯТА.

Съ пълна вѣра може да се погледне не само въ правителството, но и въ Народното събрание, че едното и другото желаятъ и стараятъ се да изнамѣрятъ способъ, ако не за прѣмахването, а за памалването, то за смекчаването поне на съжпотията. Иначе нѣмаше защо да се чака време да се пише законъ и да се внася въ събранията. Не допущаме, че това е една проста забава или, че е демагогия. Вѣтка игра, вѣтка забава о въ вѣрда на прѣстижа на правителството, вѣтка демагогия е убийствена за него. Това само то го знае и старае се съ всичката нуждна искренност и сериозност да отговаря на общонародното тежжение, на общонародния гласъ за отпаване на поефтнияване, за създаване спосно положение въ живота.

Законъ, макаръ и вхождащъ отъ частната инициатива на няколко депутати, въ болшинството, е отговоръ на това тежжение, е отговоръ на вѣкътъ за ефтинъ животъ.

„Търговско - Промисленна Защита“ даде пълния текстъ на тоя законъ, що се отнася до неговата обща частъ. Отъ тая обща частъ и отъ всички други негови наредби и положения ясно личи, че неговото приложение всецѣло ще бѣде за регулирането на търговията, отъ която, вънамярвана се, да се почне поефтнияването на живота, да се смѣгчи положението въ продоволствуването, между прочемъ, и съ прѣдмети за храна, за топливо, за гориво, за носиво и др. безъ които живота не може.

Законъ, който ще почне направо отъ търговията да регулира живота при съжпото производство днесъ — за да го поефтини — пита се, ще има ли сполука? Ще има ли резултати дѣлсобразни?

Търговията на прѣдметитѣ бива по нѣкога трета и четвърта рѣка; най-малкото ти е винаги втора рѣка отъ производителя. Могатъ ли законотворцитѣ да почватъ поефтнияването си отъ третата и четвъртата, да не отъ втората рѣка, ако продуктитѣ не съ ефтини или не се продаватъ ефтино отъ първата рѣка т. е. отъ производителя?

Да дойдемъ сега въ другата стадия — въ най-първото положение: когато още прѣдметъ не е прѣдметъ за потребителство, когато произвождачи му набавя суровия материалъ и наема работника за произвеждането му. Може ли да

се изиска поефтнияването на прѣдметитѣ отъ производителя, прѣди да съ поефтните първичнитѣ сурови материали и прѣди да е поефтненъ работния трудъ за произвеждането?

Сѣкашъ закона, като е отпавалъ 3-4 стѣпала на горѣ за да почне поефтнияването на прѣдметитѣ отъ търговеца, стреми се хлаво да почне и хлаво да свърши — иначе казано: нищо да не свърши. Но, да свърши нѣщо, но нищо не въ реда си, не полезно, а крайно вредно за страната — да упропасти търговията.

Никой търговецъ не е противъ ефтинията (говори се за истинскитѣ търговци, а не за безсъвѣстнитѣ далавераджи и пладнешки обирачи); никой търговецъ — истински търговецъ, разбира се — не би отказалъ да изпълни законнитѣ наредби, които иматъ за цѣль да урегулиратъ търговията и да я насочатъ въ единъ правъ път за поефтнияване на живота; всеки търговецъ ще постави и етикетъ означаващъ цѣната на прѣдметитѣ, които той продава и би тачилъ отъ душа съвѣстъ християнски задължението да не продава поскѣпо отъ нормата, да не извърши грѣхопадение.

Но кой търговецъ би могълъ да купи прѣдмета за 10, а да го продаде за 8 лева, за да спаси, подъ страхътъ на отговорността съ 5 годишенъ затворъ и 100 хиляди лева глоба, нормата, които му се налага? При таква возможность търговеца или трѣбва да наруши закона, като понесе тежката отговорност, или трѣбва да се откаже отъ да продава — да се откаже, свърѣтъ, да върши търговия.

За да продаде ефтино, търговецъ трѣбва да купи ефтино отъ производителя. Производителитѣ отъ своя страна, тоже, за да продаде ефтино на търговеца, трѣбва да се е одобрилъ съ първичнитѣ материали и съ работния трудъ лесно и ефтино, или, както е казано: съ смѣтка да се е одобрилъ съ едното и другото за да продаде ефтино производението си, па да не наруши закона.

Всички тия обстоятелства и факти съ така свързани едно съ друго, че закона не може да не ги разглежда едновременно и да не ги урежда съвмѣстно.

Законъ, който започва отъ 3-4 стѣпала по нагорѣ отъ

мѣстото, отъ кадѣто, въ дѣйствителностъ, е длъженъ да почне за да има резултати, ще е една утопия, една непъпълнима мечта, ще изтощи неуежествени усилия, но както кавахме и по-горѣ, безъ вѣтка полза за дѣлѣта; само ще поврѣди на търговията.

Съ тоя законъ, ако търговеца не се откаже отъ да търгува, той ще се намѣри тъкмо подъ три огъня: отъ горѣ — отъ санкцитѣ на закона; отъ прѣдъ — отъ вѣкътъ на публиката за ефтино продоволствуване; отъ задъ — отъ ненавистѣта и умразата на работника и производителя, които съжпять принадлежната въ производството отойност неотстъжно: закона ще наказава; публиката ще пока; работника и производителитѣ ще хоятъ и хулятъ търговеца.

Ако вносителитѣ на закона пожелаха да внесетъ законъ за борба съ съжпотията, който да не завърши съ резултати отъ една закръжена нула, т. е. да прѣтърпѣтъ блѣфъ; или, ако поиска да не мине и замине той като една утопия, тѣ трѣбваше да проширятъ неговитѣ страници съ редица членове и наредби, които да допусчатъ орогулирането цѣнитѣ на работническия трудъ, цѣнитѣ на първичнитѣ материали на прѣдметитѣ, а също и цѣнитѣ на прѣдметитѣ у производителитѣ, а и още много други работи да урегулиратъ.

Това обаче не е направено — работницитѣ съ свободни да искатъ и да взематъ за труда си заплати каквито искатъ; първоначалнитѣ производители на първоначалнитѣ материали, също съ свободни сами да калкулиратъ и поставятъ цѣни на материалитѣ си; лихваритѣ могатъ да събличатъ както щѣтъ комитѣ на кредитранитѣ; производителитѣ на прѣдметитѣ, които съж и прѣдметъ на търговията, минаватъ подъ съжпѣния знаменателъ — на недосегаеми отъ закона. Само и единственъ търговецъ е засѣгнатъ отъ тоя законъ.

Като е така, имаме основания да вѣрваме, че отъ съжпотията нещѣ се отървемъ; но нѣмаме основания да вѣрваме, че пѣкъ търговия ще имаме...

Alvanitino.
Б. Р. Отъ горното се разбира, че поефтнияването на живота е една сложна работа и борбата за постигането на тая цѣль трѣбва да се простре въ много посоки: до изефтнияването работния трудъ, до засилване ефтината продуктивностъ, до ефтиното набавяне на сурови материали, гориво, наеми, до

намаляване на данъците, до естивните кредити, до естивните прѣвоши, до прѣмахването на вносните мита и до много още други срѣдства, като съкращение на банковното обращение, намаление кредитната лихва най-много до 12% безъ всякакви странични доплащания и, главно, ваставянето чичо да продава произведенята си не на баснословни цѣни. Това всичко може да стане като се тегли прѣдварително едно зачервяне попе 50% на приходо-разходния държавен бюджет. Може ли да направя такъвъ жестъ правителството? Успѣха му въ такъвъ случай е безсъмнителен. Но за да направя това то трѣбва да е облѣчено съ диктаторска властъ ва да прѣвие врътътъ на чичовците, на търговците, на спекулантите, на банкерите и, ако може на репарациите. Иначе всичко е...

Процеса на s/s „Алкениадъ“.

Въ единъ отъ миниаитѣ броеве на „Търг. Пром. Защита“ бѣ писано за процеса въбуденъ отъ едно белгийско застрахователно дружество и отъ една английска фирма, които употреиха правото на парахода „Ало“, спасителя отъ погиване на s/s „Алкениадъ“, да получи възнаграждението си отъ продажбата на спасената заедно съ парахода стока.

Чисто юридическата страна на въпроса днесъ не ни интересува. Тая страна се освѣтли и уясни отъ двѣ сѣдебни рѣшения — едното на окр. сѣдъ, а другото на Върховния касационенъ сѣдъ. Тѣ въприеха принципите тѣмо така, както „Търг. Пром. Защита“ ги изтъкна и рѣшиха дѣлото не по волята на дипломатитѣ, а по волята на закона — както е правото.

Интересува ни обаче твърде много намѣсата въ това дѣло на дипломацията, а още повече поведението на адвокатитѣ на една отъ странитѣ, които възлагаше, въротно, много по-голяма надежда на тая намѣса, нежели на своето документирано неупорно право, на многоготино прѣдставената морско и търговско-правна литература и на способнитѣ на адвокатитѣ си да прѣбобърватъ правдата въ кривда, а кривдата въ правда и да възтържествуватъ надъ българското правосѣдие.

За насъ бѣше странно, отъ друга страна, че се намѣриха „български“ адвокати, които прѣдъ първостепенния сѣдъ не се стѣсниха да цитиратъ намиращитѣ се къмъ дѣлото и вънъ отъ дѣлото дипломатически ноти и други документи и да се позоваватъ най-неудумислено на тая намѣса чрезъ дипломатски ноти. При всичко това, факта е фактъ: „български“ адвокати, съ ясенъ и категориченъ намерекъ, аргументираха защитата си, главно, съ намѣсата на дипломацията, защото правото бѣше на другата страна; защото, явно бѣше, каузата на тѣхнитѣ клиенти, лишена отъ основания да се базира на правото, необходимо бѣше, по схващането на тия „български“ адвокати да намѣри упора въ силата на дипломацията.

Добрѣ, но и България, както Англия и Белгия, може да се гордѣе, че има правосѣдие — ако не е можѣща да налага даже и правитѣ свои национални каузи съ сила, поне въ състояние е съ съветното и игра ведливото раздаване на правосѣдието — непоколебимо и несмутимо отъ ничие притискане, стояща при това на нуждната висота — да се равни даже съ Англия и Белгия.

Писащия тия редове, ни въ единъ моментъ не се равколеба

въ върата си въ българското правосѣдие и въ прѣмето, когато отърчаха дипломатическитѣ ноти, когато административнитѣ намѣси даваха на правото изгледа на турено вънъ отъ рамкитѣ на равноправността и вънъ отъ ресентѣ на правиленъ и естественъ ходъ и сочеше правата кауза на едната страна, като погубена; когато телеграфъ и телефона бѣха заети всецѣло съ запитвания и доклади за върнежа на процеса, повтаряме, писащия настоящитѣ редове — увѣренъ въ светлостта на българската Темида и безспорността на българското правосѣдие — увѣри улашената страна, че побѣдена България се лиши отъ идеалитѣ си, прѣтърпѣ крушение въ мечтитѣ си, като нация, но не се лиши отъ мѡвъкъ, не се лиши отъ здравъ умъ; правосѣдието ѳ е цѣломъждрено и стои по-високо отъ всяка намѣса отъ това или онова дипломатическо лице или институция. То черпи своитѣ основания и мотиви само отъ българскитѣ закони. Така и излъже. Хвала и много пжти хвала на българското правосѣдие. Но странното, при това, е още, че се намиратъ и въ тоя напѣрѣналъ въкъ дипломати, и то отъ най-цивилизованитѣ държави, да правятъ интервенции по дѣла сѣдебни, сложени на равглеждане отъ българскитѣ сѣдилища и съ една неувдусмисленостъ да искатъ да даватъ оказания какъ да се рѣшаватъ дѣлата, когато рѣшението на единъ сѣдъ трѣбва да бѣде резултатъ, изключително, отъ доказателствата, закона и съвѣстѣта на сѣдитѣ.

Къси съобщения.

Увѣрватъ вѣстнитѣ, че бюджета на английското работническо правителство нещѣ се много отличава отъ тоя на Балтийското правителство. Но финансовитѣ кржгове пакъ мислятъ, че данѣцитѣ и такситѣ на вахарта, чай и другитѣ колониялни прѣдмети ще бѣждатъ доста много намалени. Г. Макена, бивши финансовъ министъръ въ правителството на Лойдъ Джоржъ, е поискалъ законъ да се продължи таксирането автомобилитѣ, понеже срѡна на досегашното таксиране изтече на 1 текущи май.

Италианската кралска двойна на 26 май ще посѣти въ Лондонъ английското кралско семейство.

Отъ Парижъ явяватъ, че г. г. Барту и Брэдери сж конферирали съ Моргана ва проучването положение по поводъ на ваема отъ 800 милиона влатни марки, сума която е опрѣдѣлена отъ експертната комисия.

Холандския параходъ „Верусъ“, идящъ отъ Смирна, неотдавна миналъ прѣвъ грѣцкитѣ води, носящъ 1000 човала човѣшки кокали, декларирани като торъ (изкуственъ). Гърцитѣ сж протестирали срѣщу коцунството съ коститѣ на тѣхнитѣ набити войници въ Мала Азия.

Подиръ войната, ва прѣвъ пжтъ въ Виена ще се свика ва 12 до 14 юли т. г. международенъ конгресъ ва памука. Въ тоя конгресъ ще присѣжествува и американски делегатъ. Артуръ Кофлеръ, прѣдседателъ на дружеството ва прѣработването на памука ще прѣдѣдствелствува конгреса.

Индустрията на кожи въ Австрия се все повече подобрява. Недѣлно се изработватъ вече 60 до 80000 кожи, вписани повечето отъ Америка. Луксовитѣ продукти се твърдѣ много търсятъ отъ странство. Само ва изработването на гъона

работитѣ повече отъ 2800 работника. Продукцията на обувката цѣла е винаги ангажирана съ мѣсець-два по-рано. Болшинството отъ купувачитѣ сж отъ западно-европейскитѣ държави.

Свѣтовната продукция на платината, както е прѣдставена отъ статистикитѣ възлиза въ килограми:

Table with 4 columns: Година, производество, Россия, Колумбия. Rows for years 1913, 1914, 1917, 1920, 1922.

Чехославия до 31 мартъ т. г. е имала въ търговско обръщение метални пари: 29 милиона парчета по 1 крона; 40 милиона по 50 хелера; 50 милиона по 20 хелера; 30 милиона по 10 хелера; 29 милиона по 5 хелера и 3 милиона 2 хелера. Всички възлизащи на 106,696,479.10 корони.

Синода на полската православна църква рѣши да въведе григориянския календаръ отъ 22 юни т. г.

Познанския панаиръ бѣ отворенъ на 27 априль и се закри на 7 того. Тѣзи година той бѣше само експортенъ и съвадна съ ликвидацията на книжната марка съ новитѣ полски влати.

Заслужено мърене.

Българската психология е новната. Тя ва всекадѣ спжтствува българина. Даже и когато моралнитѣ и материалнитѣ му интереси му налагатъ да е съ по други душевни прояви, съ по други разбираня отъ ония, които българската природа му повелява.

Спомнямъ си, че единъ професоръ и ректоръ на една академия пишеше писмо на единъ абитуриентъ отъ една търговска гимназия да му повѣрне тенежията, която абитуриента отказалъ да напиши съ масъ и покрай това прави бѣлъжка съ упрѣкъ къмъ абитуриента, че „българина е услужливъ, когато е въ зоръ“.

Така е. Правъ е ректора. Българина плаче и риде и мило и драго дава, когато е въ зоръ. Мине ли зора, той забравя всичко, забравя най-много въздъженията си. Това е абитуриента, това е и професора. Вари го, пече го, това е то българина: търговецъ, индустриалець, прѣстъ, ученъ, голѣмъ, малѣкъ — отъ всяка величина и отъ всяка категория и съ словността дори. Въ единъ долъ ва дръпки сж всички: като плачатъ, всички плачатъ, като викатъ всички плачатъ, като страдатъ, всички страдатъ, дойде ли до изпълнение на законъ, на наредби, на малки или голѣми тежоби, никой не изпълнява законитѣ, наредбитѣ, тежобитѣ. Проивае ли отъ това не изпълнение вло ва не изпълнителитѣ — пакъ плачатъ, пакъ викатъ, пакъ протестирайтъ и пакъ виновно е правителството.

Ва да потвърдимъ думитѣ си, привеждаме следното

О К Р Ж Ж Н О № 2157.

До г. г. Индустриалцитѣ.

Покрай насърчителнитѣ мѣропрятия, които държавата гарантира ва поощрение на мѣстната индустрия, има въ закона и постановления съ характеръ на въздъжения, които въ вамѣна на това се искатъ отъ индустриалцитѣ. Чл. 45 въздъжава въско насърчавано предприятие най-късно до края на мѣсець мартъ на следната година да прѣдстави годишенъ отчетъ ва изтеклата година. Съ прикърбие трѣбва да се

констатира, че повечето отъ половината насърчавани индустриалци не изпълняватъ това съветѣмъ минимално въздъжение, което иматъ срѣмно закона.

Прѣдъ видъ на обстоятелството, че ероктѣ на сега дѣйствующия законъ изтича идущата година, прѣдетои да се събератъ материални, ва да се видя досегашното му влияние, до колко той е постигалъ цѣлѣта си, да се установи евентуално нуждата отъ бѣдѣще покровителство и ако това стане, въ каква форма и обемъ да се извърши то, повече отъ всякогата отчети, ва които се говори въ чл. 45, сж нужни на Министерството.

Прѣдставянето на тия отчети не е свързано съ материални жертви, напротивъ настоячито имъ искане отъ страна на Министерството говори ва недостатъчно съзнание въ индустриалцитѣ относително ва значението, което могатъ да иматъ тия материални ва политиката на Министерството срѣмно индустрията ѳ, които въ края на крапцата, пакъ него ще полавятъ.

Ва улеснение изпратиха се поотдѣлно на всяка фабрика бланки, годишенъ отчетъ, съ покана да се попълнятъ и веднага повѣрнатъ.

Въ свързка съ сжщата неотложна нужда поискани сж отъ всички индустриалци ва изпратитѣ индустриалнитѣ си свидетелства ва безмитенъ вносъ, по които свидетелства сжщо се събиратъ извѣстни материални. По два и три пжти става нужда да се изискатъ тия свидетелства и пакъ не се изпращатъ.

Съ настоящето окръжно се прави последно прѣдупреждение ва своеврѣменно изпълнение на горнитѣ искания на Министерството, основани на закона, следъ което, ва голѣмо съжаление, въпрѣки желанието му, ще се прибегне къмъ съответни мѣрки срѣмно всички нередонни и небрежни индустриалци.

София, 26 мартъ 1924 год.

Министъръ: Цв. Бобошевски. Ва главенъ секретаръ: Вл. Т. Радевъ. Ва началникъ на отдѣлението: Д-ръ Из. Симеоновъ.

Наистина, ние не виждаме какво нѣщо особено би издирило и научило министерството, ако получи сега годишнитѣ отчети — не дѣйствителни, а импровизирани — ва отъ давна истекли и забравени години, но това не извинява индустриалцитѣ ва прѣнебрежението и неизпълнението имъ прѣдписанията на единъ законъ, отъ който напълно зависи сѣдбата на индустрията имъ.

Кога българина ще се научи да почита и изпълнява законитѣ? ... Поне законитѣ, които въздѣватъ неговата черга, отъ които зависи интереситѣ му?

Министерството мъре индустриалцитѣ и заслужено ги мъре. Но добръ, че само съ мърене се свършватъ всичкитѣ послѣдници. ... Върб.

Събранieto на параходното дружество.

Управителния съветъ на Българското параходно д-во не е оповѣстналъ още датата на своето годишно събрание. Не е оповѣстналъ даже и ще свика ли тѣзи година, въоще, годишно събрание — не се вина даи нещѣ смѣтне годишната нѣкакъ си или слѣта съ прѣдшествующата, или ва прѣходна съ настоящата прѣдвидъ, че печалби никакви нѣма, и да мене ва 1923 година еи тѣзи нѣкакъ си безъ такава събрание.

Всичко въ това дружество е покрито съ було. То обаче да се въстала прѣдъ очитѣ на сметата винаги съ свършени фак-

ти. Даже и когато свика общитѣ си годишни събрания поетжна така: мжти, дълго врѣме мжти и като вимжти нѣщо, явява се на сцената съ... свършени фактъ — да прѣдстави намжтени и явлѡение сѣ плодъ.

Паносѣждѣтъ твърдѣ много бѣха зачестени посѣщенията въ Съня отъ г. директора на дружеството и отъ нѣкои отъ членоветѣ на управителния съветъ, а въ най-последнитѣ дни г. директора ва трети и четвърти пжтъ, дълго прѣстѡя въ столцата, все въ свързка съ въпроса ва откопчване отъ държавата нѣщо ва смѣтка на тантиемитѣ, главно ва тантиемитѣ, та не е чудно, като грѣмъ нѣщо леко небе да се чуе воетъ ва общо събрание да се... да се санкциониратъ тантиемитѣ, ва които управителния съветъ и ценворитѣ полагатъ особни грижи и по-особенни старания да... имъ дойдатъ. ...

Ще напѣрѣдѣ ли, ще цѣвти ли, ще завърже ли плодове това прѣдприятие, въ което и когато нѣма нито 1000 лева печалба, управляющитѣ му търсятъ пжтица и леснина какъ да се обезпечатъ огромни тантиеми?

Ще се поддаде ли респективния министъръ на подмиляванията: държавата да отпусне 1,800,000 лева ва да се раздадѣтъ ва тантиеми? Ние не върваме. Но, ако на пукъ на общественото мнѣние и воле, министъръ отпусне тая или по-голѣма сума и позволи да се раздаде ти ва тантиеми, народа, цѣлокупния народъ трѣбва като единъ човѣкъ да се опѣлчи срѣщу това раздаване на срѣдствата му ва да богатѣятъ лица, които сж въ врѣда на неговото просперяване, които сж ввели ва два парахода тантиеми, а не му сж прибавили нито една дѣска, да се уголѣми дружествения явентаръ.

Ва нашата 40 годишнина.

По случай нашата 40-годишнина (вѣстникарска) и по случай Христовото възкрѣсение, прѣдетелъ ни и сътрудника ни отъ Руее, г. Ив. Пенювичъ, ни написа любовни думи, между които и следнитѣ:

„Поздравявамъ те и съ Христовитѣ празници и ти пожелавамъ дълго сжществуване, ва да държишъ все тѣзи високо знамето. На тоя народъ трѣбва да се служи и отъ сърдце и безвъзмедно. Не сме англичани, та да възнаграждаваме щедро...“

Благодаримъ на прѣателя сѣ г. Пенювичъ ва любовнитѣ думи и ва сърдечнитѣ поздравя и добри пожелания, като му повѣрѣваме — макаръ и малко късно — и нашитѣ още по-сърдечни и по-добри поздравя и пожелания по случай сжщитѣ празници. Едноврѣменно съ това, можемъ прѣмногѡ и публично да го увѣримъ, че на 19 февруари ст. ст. тѣзи година сключиме вѣстникарската си дѣйностъ съ високо носене това знаме и служиме на народа си съ любовъ — отъ сърдце и безвъзмедно; не „възнаграждаваме щедро“; безъ окраса на гърѣтитѣ ни съ ордени; не много обичани и морално насърчавани; а гонени, сѣтивни и жестоко отмищавани отъ силнитѣ — отъ тия, що менажиратъ обкуртаняма и сами бѣгатъ отъ светлината.

Вдигнато и високо носено знаме ва насъ значи: носача да не е подмога на оилнитѣ и обскуртанитѣ, а да е неотстъпнѣ борецъ ва правдата.

Не станаме и на царя подлога тогава дори, когато Петраки Аврадийевъ, ни повече, ни по-малко, 16 пжти интервенира прокорорския паркетъ, а послѣдния толкова пжти севира Варнен. Окр. сѣдъ срѣщу насъ ва оскърбление свещената ?

соба на Царското Височество на княз Фердинанда. Не служба на големият и силният извършваме ние в разстояние на 40 години, а на правителствата и безвластията — на огодваните и немилостиво гавените. И — нито цар, нито милостивите си, нито богатите си „възнагради щедро“. А и от царските милости бяхме, и богатите възнаграждения пръвиряхме — любовта си, пръвданността си и всичкия жар в службата си, обаче, народу безвъзмездно давахме и даваме ги.

Не ли, защото не служим на обскурантизма, защото високо държим знамето, защото непоколебимо вярваме и от сърце служим на народа, а не на лични интереси, не ли за това начело стоящи на търговската камара личности туряха на разположение бюджета на камарата и той на Стоковата борса да се борят с нас — да ни оничожат; не ли за това се основа „Икономически институт“ с всички хоноровани професори писачи и възхитители; не ли за това се събраха около това списание всички социалдемократи, борци и бойци чрез печата; да ни повалят; не ли за това се организира цъла агентска и агитаторска мръжа в полза на „Икономически институт“ да повали нас; не ли за това въ юиската сесия миналата година 4 дни се води борба как да се намъри способ да ни очернят пръв народ, на който служим и как да ни оничожат?

Ето ние съществуваме. Не бърже състояние никога да ни поклати и повали.

Ние съществуваме и държим „все тъй високо знамето“, както го държахме и в разстояние на 40 години и когато Петраки Аврадиев интервенираше прокуроритъ, и когато К. Генов и Влаховъ 4 дни убъждаваха членоветъ на камарата въ юни м. г. да имъ съдѣйствуват да ни оничожат. Съществуваме и с любов, и с пръвданност — и от сърце, „безвъзмездно“, служим на стопанската и икономическа кауза на народа, не на обскурантизма, а на правото дѣло на родитъ си като българинъ. П. Д.

Митничарско събрание.

Казватъ, че маймуната, като нѣмала що да прави, пощела си дѣцата. И нашитъ митничарскитъ като нѣматъ що да вършатъ и сѣ що да се заядатъ сѣ търговцитъ, залавятъ се сѣ нѣкакъвъ дребенъ формализмъ, който, въ края на краищата, се изоставя, но нелли вреди на търговията, нелли коштува време, трудъ и срѣдства на търговцитъ, до като се разправятъ сѣ министерството, въ това е всичката работа — оцетява се търговеца.

Въ Варненската митница, най-много, отъ главна формалянтъ, напоследъкъ, се измъчватъ търговцитъ, вносители на индустриално рыбено масло (което не се различва по нищо отъ катрана) сѣ изискване да се денатурира това масло да не би да се употреби за ядене или за медицинскъ. Прѣдписано било отъ министерството да се денатурира това масло! Поискано да се види самото прѣдписание, не било показвано. Давне М-ра и датата му не сѣ съобщавани.

Наистина ли въ министерството има таква умни глави да изискватъ денатурирането на индустриалното рыбено масло, което се употребява само за мазале на кожи и за нищо друго е неупотребимо?

Ако това е единъ измисленъ претекстъ — ме е ли добръ да се виуни респектъ къмъ търговцитъ и интереситъ имъ?

По данъка върху общия доходъ.

Парламентарната финансова комисия е направила следнитъ измѣнения въ проекта за данъка върху общия доходъ, които ще прѣдстави на удебрене отъ пленума. Заемаме отъ в. „Зора“:

Вчера и онзи денъ парламентарната финансова комисия разглежда законопроектъ за данъка върху общия доходъ. Направени сѣ съществени измѣнения. Текстътъ въ проекта на министъра, съ който се прѣдиздаше облагане дивидентитъ на акционеритъ и лихвититъ отъ капиталъ, внесени въ частни кредитни учреждения подъ формата на одръжки въ размѣръ 7 на сто отъ тия приходи, комисията е намѣрила несъобразенъ съ принципа на прогресивността на данъка, поради което е отхвърлила тоя членъ отъ закона, както и чл. 16 — въ връзка съ него.

За селото общия подоходен данъкътъ върху землята се прѣмъхва и остава повемелниятъ данъкъ въ размѣритъ, опрѣдѣлени за 1921/1922 финансовъ година, умножени четири пъти за старитъ прѣдѣли на царството и два пъти за новитъ земли.

За земитъ всѣтх сѣ по-високи култури, търговски растения, комисията е опрѣдѣлила повемеленъ налогъ въ размѣръ 30 лева на декаръ за оризъ, 30 лева на декаръ за по-доброкачественитъ тютюни и 20 лева за обикновенитъ тютюни.

Едно съществено измѣнение на чл. 22 отъ законопроектъ е направила комисията, която поставя въ съобщенията на опрѣдѣлянето на данъка да става сѣ барабанъ. За въ бъдаше данъкоплатитъ ще получаватъ тия съобщения срѣщу тия равниски отъ финансовитъ власти.

Секретара на Варнен. търг. Камара въ оставка.

Завареното въ камарата хаотично положение и гнилост, още въ първитъ дни създаде атмосфера на обтегнати отношения между бюрото и секретара на Варнен. търговска камара. Обтегнатитъ отношения бързо се развиха въ конфликти, а конфликтитъ се така изостриха, че оставаше да се намъри претекста, по който края (свършека) да се изрази въ оставка на секретара.

Претекста на бърва ржка бѣ създаденъ отъ това, че секретара билъ поставилъ дилемата: да се уволни навѣстенъ чиновникъ отъ администрацията на вѣтника, или да се приеме неговата оставка. Бюрото не уволни чиновника, който, въ действителност, както бюрото е схващало, невинно билъ туренъ между чука и накованаята, а прие оставката на секретара.

ФИНАЛА.

Отнесъхме се до едно отъ мѣстнитъ дѣйствителни членове на камарата, участвуващъ въ общото събрание на 7 того по уреждането на конфликтитъ и въвърщането оставката на секретара, да ни обясни същността на работата и резултата отъ тѣхнитъ усилия да се възстанови statu-quo-то.

Той ни обясни: „А бе камо да ви кажа: въ нашата камара е цѣлъ лабиринтъ — кой свири и кой води хорото, кой е шефъ и кой подчиненъ, кой върши и кой отговаря, кой кога идва на работа и кога си отива, не се знае. Рѣкълъ човѣка всѣки да си опрѣдѣли мѣстото, всѣки да си взне отговорността и всички викнали срѣщу него. Той поискалъ редъ и дисциплина, тѣ всички ревели противъ него. Той се заловялъ за единъ нищо и никакъвъ въпросъ, въ който емнато отъ него лице е прѣдставено за невинно, тѣ всички хукиали

срѣщу него. Иначе за всичко той е правъ: правъ е да поисква редъ и дисциплина, правъ е да поисква всѣки да знае службата и отговорността си, всѣки да идва редовно и на време на работата си и на опрѣдѣлено време да я налуца. Но сбъркалъ — далъ си оставката и тѣ сѣ удовлетворени била приета отъ бюрото. Ние се намърихме при свършенъ фактъ. Нѣщо повече, ние сѣ срѣдихме съ дилемата отъ бюрото, което ни заяви категорично: „или, или“, тоестъ или ще подобрите оставката на секретара и ще ни дадете мандатъ да намъримъ и назначимъ новъ и. д. секретаръ, или ще приемете нашата оставка. Ние прѣдпочетъхме първото — да дѣлме мандатъ на бюрото да намъри и назначи новъ и. д. секретаръ.“

— Ами за уредбата на камарата? — питахме ние.

— За уредбата на камарата да мисли бюрото. То е заварило кашата, то да се разправа както и какъто знае — отъ години намъ се вътрена да разправяме конфликтитъ, интригитъ и ванемаренята отъ върховетъ служба въ камарата. Но за наше удовлетворение, едно нѣщо ще ви кажа: всички сѣ убѣдени вече, че всичко отъ край до край, каквото писа вѣтника ни въ камарата, за училищата, за учителитъ, за професоритъ и пр. е вѣрно, всѣки отъ другаритъ ни го признава, че е така. Обаче ние сме търговци, а не политикани и гледаме всичко да минава гладко; а споредъ менъ, мѣсто бѣше въ настоящия случай да теглимъ единъ блясък на бюрото... Непадна камара! И туй то. Нашата камара е убила престижа си; тя не е вече мѣсто, дѣто търговци да търсятъ опора на интереситъ си.

Р. S. Отъ достоверно мѣсто ни се съобщихъ, че секретара безвъзвратно е потвърдилъ оставката сѣ пълни мотиви и прѣдъ министъра на търговията.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Полша.

Най-силното падане на полската книжна марка бѣше тѣни година въ началото на януари. Въ сѣщото време екшпотиата се вдигна до 33 на сто. Тогаво долара се продаваше за 10,250,000 марки, а спекуланти тѣ го продаваха дори до 15—20,000,000 марки. Въ февруари се прѣкъсна печатането на марки и сега сѣ въ обръщение 526 трилона отъ тия книжни марки. Въ свързка сѣ започването да работи новата Емиссионна Банка и сѣ пуцането въ обръщение новитъ пари (златнитъ грошове) започна ликвидацията на книжнитъ марки споредъ курса 1 злота — 1,800,000 марки.

Франция.

Французската металическа индустрия въ 1923 год., въ сравнение съ 1922 год., незначително се повиши — сѣ 203,210 тона или 3.9%, а въ сравнение съ 1918 година, производството миналата година е пораснало сѣ 224,000 тона.

Производството на кокса, което вълизаше, намърихъ, на 500 тона въ януари 1923 г., прѣди окупацията на Руръ отъ страна на Франция и Белгия, спадна на 320,000 тона въ февруари и мартъ, да се повиши на 450,000 тона въ юни, на 570,000 тона въ декември, противъ 515,000 тона въ сѣщия мѣсець на 1922 год.

Пасивната германска ревистенция (сѣпротива) нанесе щета на французската металургия. Въ началото на миналата година работиха 116 високи печи; въ мартъ, всѣчки 76. Отъ това

време, положението се прогресивно подобрило; на 1 юли, сѣщата година, работеха 104 високи печи и 127 въ началото на 1924 год.

Така завареното положение имаше за резултатъ повдигането на производството въ деванексирания Лоренъ, което вълизаше на 43% отъ цѣлата французска продукция въ 1922 г. и 34.9% въ 1923 г. Уединенитъ басейни на западъ и въ Лоренъ дадѣха 76.1% производството на дѣнено жельзо вмѣсто 83% въ 1922 г. и 75% въ първото тримѣсечие въ 1923 г. Производството въ сѣверъ се повдигна сѣ 7.2%, противъ 3.9% въ 1922 г. Всичкото повишение на производството на западъ вълизаше на 139,000 тона и 220,000 на сѣверъ. По тоя начинъ, покритъ е дефицита въ продукцията на Лоренъ, която достигна 365,000 тона.

Изцѣло производството на ливната стомана въ 1923 год. вълизаше на 5 милиона 109,517 тона, въ повишение сѣ 575,025 тона, или 12.6% противъ 1922 год. Постигнатото производство прѣвъ миналата година е по-големо сѣ 422,000 тона отъ продукцията въ 1913 г. Съ въвърщането на лоренската индустрия, днешния капиталитъ на французското производство доета се засили.

Поради недостигъ отъ коксѣ, работата въ ливницитъ въ стоманата на западъ въ Франция бѣше по-малко интензивна отъ колкото въ по-раннитъ години. Отъ 1,470,000 тона въ второто тримѣсечие въ 1922 год., производството на стоманата „Тома“ падна на 1,070,000 тона въ първото тримѣсечие прѣвъ 1922 г., за да се повиши следъ това на 1,486,000 тона въ втората половина на сѣщата година.

Мѣсечното производство на стоманата въ януари 1923 год. бѣше 417,000 тона, въ февруари, сѣщо се намаля на 300,000 тона. Въ юни вълизаше на 400,000 тона и едва въ края на 1923 год. се повиши на 535,000 тона.

Ако хвърлимъ единъ погледъ на въшната търговия на сѣдургийскитъ (жельзаарскитъ) производства, ще констатираме значителното смаляване при вноса и ведно сѣ това повишение на износа. Изцѣло вноса вълизаше на 694,822 тона въ 1923 г., противъ 748,499 тона въ 1922 г.; износа 1,979,071 тона въ 1923 год., противъ 1,835,831 въ 1922 г.

Французската металургия още не е достигнала максимума на своето производство отъ 1913 година, но е на добръ пътъ да го достигне. Б. Б. М.

Лияцата.

Варна, 10 май 1924 г.

Колониални стоки. Лияцата безъ измѣнение. Сѣлски много ограничени. Липсата на стоки е голяма, поради високитъ цѣни въ европейскитъ тържища, а при такъвъ нлсъкъ курсъ на напитокъ пари едва ли е възможно да се внесе нова стока.

Цѣни въ лияцата ни:

Кафе типъ	84—86
Калай	175—
Черенъ пиперъ	62—63
Синъ камъкъ	17-50
Бевиново масло	44-50
Чай	190—220
Бакъръ дѣски	71-50
Бакъръ дѣна	72-50

Манифактура — застои голямъ. Продажби малки. Изглежда, купувачитъ се въдържатъ за паяира въ Бески-Джумая.

Захарта.

Сега на сега състоянието на сѣтвовниото вахарно тържище за купувачитъ и потребителитъ е благоприятно. Сѣтвовната продукция, подиръ кампанията въ Куба се одѣнява на

19 милиона тона, противъ миналогодишната отъ 18 милиона. Тѣкмо единъ милионъ въ повече е произведена вахаръ.

Всичкото производство вълизаша на:

Захаръ отъ трѣстиката		1923/24	1922/23
		въ милиони тона	
Америка		6.5	6.5
Азия		5.8	5.4
Австралия		0.3	0.3
Африка		0.6	0.5
Испания		0.01	0.01
		13.2	12.9
Захаръ отъ цѣклато			
Европа		5.0	4.5
Сѣдиян. Щати		0.7	0.6
Канада		0.01	0.01
		19.0	18.0

Въ цѣлъ сѣтъ на тържищата тенденцията е на спадане на цѣнитъ. Купувачитъ се въдържатъ отъ купуването, повеже сѣмбтатъ, че ще има силно спадане на цѣнитъ, още я за това, че въ Европа тѣни година има повече посѣто отъ миналата година.

Кафето.

Въ чуждестраннитъ тържища е още повеже твърдо. Въ Лондонъ поискна сѣ около 2 шилинга.

Яйцата.

Всичкитъ депозити въ експортнитъ страни сѣ изправнени. У насъ е сѣщото.

Въ Англия цѣнитъ до 3 того бѣха се повдигнали до 18 шилинга 120 бройки, въ Швейцария на 170 франка 1440 бройки. Сѣ Германия се тѣргува на сѣщата база (170 шв. франка, на границата франко). Отъ Германия се очаква голямо търееие.

У насъ продукцията продължава да е ограничена и на павара да излизатъ малки количества. На дребно въ селата се купуватъ 1.60—1.70 лева бройка. Продаватъ се въ пияцата 1.80 лева бройка.

Птицитъ.

Цѣнитъ не сѣ промѣнени.

Млѣчни продукти.

Следъ правнитъ у насъ тукъ се забѣлзва едно омекване въ цѣнитъ на млѣчнитъ продукти. Продаватъ се:

	на	на
	кгр. л.	сѣро дребно
Кашкавалъ	52	60
Сирене	30	36
Масло нетопено	80	100
" крав. топено	100	120
Масъ	54	60

Житната търговия

въ сѣтвовнитъ тържища.

Знае се вече, че въ послѣдно време Америка почна да праща въ Европа по-малко стоки, защото европейскитъ цѣни не я достатъчно удовлетворяватъ. Повече отъ всички други страни, купувачъ за върпени храни е Франция, явно, за да може да изполува благоприятното положение на своята валута. Изобцпо положението за житния купувачъ е твърдѣ благоприятно, защото излишество на стока та за износа сега се одѣнява въ резервитъ на 25 милиона тона, до като, между туй, нуждата за консумация се одѣнява на 19 милиона тона. Остава единъ излишекъ отъ 6 милиона тона, който до насенъ нече намъри потребители и това обстоятелство прави цѣнитъ да сѣ межки.

Реколтата на кукуруза въ Аржентина вѣлзва отлична. Отъ официални свѣдения се знае, че тѣ е дала 6,800,000 тона, противъ миналогодишната отъ 4,470,000 тона и по-миналогодишната отъ 3,958,000 тона. За тона аржентински паваръ въ кукурузъ има твърдѣ голям

предлагания. Търговците се въздържат от да купуват и чакат падането на цънитъ.

Емника на сътовнитъ тържища е търдръ.

Въздействие вел и къде не ктй празници владаше вастой особено очебящъ при едълкитъ съ върпени храни и той вастой трая цълата по-минала и минала седмици. Въ прѣдлагането на пшеницата отъ страна на производителитъ е тѣй слабо, че едва удовлетворява локалната потрѣба. Заради това цъната се подвигна — даже и у насъ — съ пѣколко стотинки. По това малко повишение на цънитъ трѣбва да се прѣпише единствено на желанието на производителитъ да спекулиратъ, защото мелничарскитъ работи въ послѣдно врѣме съ търдръ неудовлетворителни по мелничната индустрия, а ивностия паритетъ на пшеницата — на вѣскадѣ, а и у насъ — вѣтъ съ мѣсеци е неудовлетворителенъ.

Отъ потвърденитъ извѣстия, напоследъкъ, вѣлѣствие откриването на дунавската навигация, Австрия, Германия и Чехославия съ почнали да покриватъ нуждитъ си отъ върпени храни и брашно по Дунава отъ Унгария, Ромжния и България, не изключая и Сърбия, която до прѣди навигацията, заедно съ Унгария бѣше единъ отъ голѣмитъ доставчици тамъ. Австрийскитъ, германекитъ и чехословашкитъ купувачи намиратъ въ Ромжния и България по добри цъни за да купуватъ съ шлепове. Но очаква се на горния Дунавъ въ скоро врѣме да почне да пристига кукурузъ отъ Ла-Плата, който се калкулира много по естийно отъ българския и отъ ромжеския кукурузъ. Естествено, отъ качеството на той кукурузъ по нататъкъ ще зависи и цънитъ на нашия кукурузъ и сѣдбата на нашия ивностъ. Но всички тия обстоятелства съ такива, съ които българския търговецъ трѣбва да се съобразява и, до колкото знаемъ, той се съобразява.

Варненска стокова борса

Варна, 10 май 1924 год.

Седмичен прѣгледъ.

Прѣвъ настоящата седмица борсата нѣмаше основание редовно да поддръжа цънитъ отъ прѣдидната и отъ по-раншитъ седмици, защото купуването за Марсия е съ намали до крайния минимумъ; сѣщо и купуването за гръцкитъ острови и за Албания вѣтъ се прѣкратиха, а отъ друга страна и извѣстията за цънитъ въ лагернитъ центрове на сътовния пазаръ на даваха основания за едно потвърдро държане на нашитъ туй цъни. При всичко това, за кукуруза се поддръжаха малко по твърди цъни за да може до явѣтна степенъ да се запази трафия, който, поради откриването на дунавската навигация, въ голѣмъ процентъ, се насочи къмъ Дунава, кждѣто цънитъ сѣ, сравнително, по-високи — до 365—367 1/2 лева 100 кгр. и кждѣто търговецъ реализира 10—15 стотинки печалба отъ разлика на навлата, та може да плаща и повече на производителя. Но независимо отъ това, едълкитъ прѣвъ настоящата седмица станаха, почти, изключително за спекула, поради което цънитъ не можеха да станатъ прѣвъ цълата седмица еднакви.

Въ течение на седмицата станаха едѣлки на:

5 май. Зимница 1 вагонъ хектол. тегло 74.7 кгр., смѣсъ 6% ржжъ 4% чужди тѣла, по 550 лв. 100 кгр.; кукурузъ 28 вагонъ, по 372.50 лв., а 1 вагонъ по 370 лв. 100 кгр. За зимницата и за кукуруза по-твърдро.

7 май.

Зимница 1 вагонъ хектол. тегло 75.6 кгр., смѣсъ 5% ржжъ, 3% чужди тѣла, по 555 лв., 1 вагонъ хектол. тегло 76.2 кгр., смѣсъ 1/4, по 550 лв. и 1/2 вагонъ хектол. тегло 75 кгр., смѣсъ 10/4, по 532 лв. 100 кгр.; кукурузъ 17 1/2 вагона — 2 вагона по 375, а другитъ по 370 лв. 100 кгр. За зимницата потвърдро, а за кукуруза по-слабо.

8 май.

Зимница 1 вагонъ, тѣжестъ 76.6 на хектол., смѣсъ 3/2, по 562.50 лв.; 1/2 вагонъ, тѣжестъ 73.5 на хектол., смѣсъ 3/2, по 557.50 лв., 1 вагонъ, тѣжестъ 75.50 на хектол., смѣсъ 3/2, по 555 лв., 1 вагонъ, тѣжестъ 74.5, смѣсъ 10/4, по 545 лв. 100 кгр.; кукурузъ 8 вагона, по 375 до 380 лв. За зимницата повишение 10 лв. на сто кгр., а кукуруза по твърдро.

9 май.

Зимница 1 вагонъ, тѣжестъ 76 на хектол., смѣсъ 3/2, по 560 лв., 1/2 вагонъ, тѣжестъ 76 на хектол., смѣсъ 5/2, по 557.50 лв. на 100 кгр.; кукурузъ 8 1/2 вагона, по 380 до 385 лева 100 кгр. За кукуруза повишение 5 лева на 100 кгр.

ХРОНИКА

До митницитъ е наредено да допуснатъ вноса на стоки отъ забраненитъ, ако отъ мѣстото, кждѣто сѣ екепидирани, сѣ предадени за отпращане въ България до 22 януари т. г. включително.

По чл. 6 отъ закона за търговията съ платенни срѣдства вѣски експортъоръ на стоки е длъженъ да прѣдава въ Българската Народна Банка валутитъ, получени за изнесенитъ стоки и то не по-късно отъ 10 дни, отъ като се е получило съобщението за разполагаемитъ девши (точни смѣтки). Така сѣщо, девшиятъ получен отъ ивностъ и заварени на 2 май т. г., задължително е да се туритъ на разположение на сѣщата банка.

Бургазската търговска намара, на 15 того ще държи XIV-та си редовна сесия, между другото, съ докладъ за дължителността на Стопанския съветъ и бжджето му устройтво; Чехославия, сѣщо докладъ отъ Ж. Т. Бурлаковъ. Забѣлявано е, че въ Бургазката, а и въ всичкитъ други камари, освѣнъ варненската, вѣскога, въ вѣска сесия, се владува нѣщо ново, нѣщо свежо, нѣщо оригинално, вѣнъ отъ всичко друго, станало обикновено, станало вѣтъ бамажно.

Прѣдопрѣдватъ се работницитъ за вѣскаква работа, особено пѣкъ работницитъ-видари, че по нѣмаше никаква работа и по липса на вѣскакъ въ строежъ въ Цариградъ, рискувано е да се ходи и търси тамъ работа. Сѣщото е и въ цъла Турция.

Парахода „България“ се товари и на 14 того ще замине за Александрия (Египетъ) прѣвъ Пирей. Ако вояжа до Александрия излѣве сполучливъ, дружеството е обѣщало на правителството да открие за винаги линия до Египетъ, респективно Александрия. Но абсурдъ е, ако дружеството съ опита отъ единъ-два, а и три-четири вояжа ще мисли да вади заключението си за да открие тая линия. То трѣбва да направи жертви въ опититъ си, най-малко, шесть мѣсеци и тогава да извлѣча заключенията си. А не сѣ нужди само неговитъ заключения. Особено важни сѣ сѣ и заключенията на търговцитъ, които се интересуватъ отъ тая

линия. И тѣхната дума ще трѣбва да се чуе сѣдѣ опититъ.

Признати сѣ права на общи и специални области на:

Христо К. Кокилевъ & Синъ гр. Габрово за точене на коприна и шевни копци отъ коприна, памукъ и ленъ въ гр. Габрово, съ районъ Габровска околия.

Архитектъ Г. Козаровъ гара Г. Орѣховица за обикновени и огнеупорни тухли, плочки за настилане и облицовка, дренажни трѣби и саксии, като разширение на дѣйствиюще прѣдприятие за керамици въ гр. Г. Орѣховица.

„А. Малиновъ & Сие“ К-тно д-во, керамична фабрика „Черкева“ гр. Бѣла Слатина за тухли и керамици въ гр. Б. Слатина.

Ужасно нѣщо е и общината, и властта трѣбва да вземе най-строги мѣрки срѣщу всички търговци, които иматъ лошия обичай да разтоварватъ стокитъ си по тротоаритъ, по улицитъ и по площадитъ, които ставатъ непроходими за публиката. Освѣнъ това, виждате каки съ маслини, бѣчи съ масла, сандѣци съ захаръ, и много други, разхвърлени въ калта, въ праховѣтъ, въ локвитъ да киснатъ. Това хигиенично ли е? Вива ли хранителни продукти особено да се държатъ тѣй небрежно? Властта да стегне всички да си наематъ складове за стокитъ. Тоя родъ складове прѣчатъ на проходаването на публиката по тротоаритъ, а по площадитъ спира движението на колата и автомобилитъ, освѣнъ че поврежда и съестнитъ продукти, като имъ внася и зарази.

Строежа на линия Синявиръ—Коджа Балканъ, който, вѣлѣствие заимѣването есенъ и заради лошото врѣме, бѣ прѣкъснатъ, отъ 7 април т. г. е почнатъ и прѣвъ това лѣто, върва се, ще бѣде свършена. Тая линия облизва Варна съ Бургазъ и, ако въ по нататъшно врѣме се продължи въ посока къмъ южно-българската магистрала, Варна и Бургазъ ще се свържатъ съ бърво и сигурно съобщение съ най-късия път и по суша.

Дирекцията на пошитъ явява, че колетитъ за Италия ще се таксуватъ по 82.50 лева и ще се отпращатъ прѣвъ Югославия, изключително. На послѣдната ще се одобряватъ 1.75 ал. франка за услугитъ.

Върховния ветеринаренъ съвѣтъ е одобрилъ съ рѣшение внасането у насъ отъ Египетъ сурови, сухи и солени кожи, а сѣщо и вълна. Вноса, обаче, трѣбва да е придруженъ съ ветеринарно свидетелство, завѣрено отъ българското консулство въ Египетъ (Александрия).

Застрахователния отдѣлъ при Централна Кооперативна Банка е издалъ полевно-поучителни „Беседа за вѣстраховка на земледѣлскитъ произведения отъ градушка“ и др. Това е досуцъ похвално. Но тоя отдѣлъ неще направи вѣл, заедно съ труда си да просвѣщава земледѣлцитъ въ срѣдствата и начинитъ да си запазватъ сигурни ползи отъ труда си, да ревизира и преминитъ и такситъ, които вѣстрахованцитъ се плащатъ на отдѣла. Всички земледѣлци се облякватъ и не се рѣшаватъ да застраховатъ произведенията си, защото преминитъ и разнитъ плащани такси сѣ прѣмно високи за държавата.

Дадено е наредено отъ синасовото м-ство до финансовитъ началници и агенти да слѣдитъ въ наследствената отъ починали хора съ най-строга придирване и да не пропусчатъ случанитъ да внасятъ данѣкъ върху наследственитъ отъ наследницитъ сѣждо цъни и стои,

които не се изключаватъ отъ сѣдѣумитъ се наследствени данѣци.

За налозитъ върху рибата е внасане прѣдложение въ П. събрание отъ народн. прѣдствителъ П. Алевковъ, съ което се иска прѣмахването на всички общински налози, данѣци, акцизи и др. берни и такеп, наложи върху рибата отъ вѣскакъвъ видъ — прѣсена, солена,

консервирана и пр. — освѣнъ оиѣзи данѣци, които се прѣдвждатъ въ специалния законъ за риболовството.

Съ мотивитъ къмъ прѣдложението се натѣква, какво наложенитъ данѣци върху рибата сѣ така огромни, че рибата стана много скѣпа, не намира пазаръ, и вѣлѣствие на това, риболовцитъ не ловятъ риба, а това убива цъла единъ по-минѣкъ.

Търговско Акц. Д-во „ТРУДЪ“ — Варна.

ПОКАНА

На основание чл. 8 отъ устава на дружеството, поканватъ се господа акционеритъ да присѣтствуватъ на редовно годишно акционерно събрание, което ще се състои на 25 май 1924 год., въ 9 часа прѣди пладитъ, въ дружествената кантора въ Варна, ул. „Царъ-Борисъ“

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1. Избирание бюро съгласно чл. 11 отъ устава.
2. Докладъ на Управителния и Провѣрителния съвѣти.
3. Удобриване на годишнитъ смѣтки за 1923 год. и освобождаване отъ отговорностъ Управителния и Провѣрит. съвѣти.
4. Гласуване бюджетъ за 1924 год.
За правоучастие въ събраниято съгласно чл. 7 отъ устава акцинтъ ще се депозиратъ въ дружествената кантора и Земледѣлческата Банка за смѣтка на депозанитъ, отъ които ще се състави списѣкъ на акционеритъ.

Депозирането на акцинтъ ще трае до 24 май включително.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

БАЛАНСЪ

Table with columns: АКТИВЪ, ПАСИВЪ, за 1923 година. Rows include: Стоки, Движими и недвижими имоти и цъности, Длъжници, Гаранции, Касата, Капиталъ, Запасенъ капиталъ, Кредитора, Депозитори, Тантнеми, Дивид. за 1921/22 г., Дивидендъ за 1923 г.

ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ

ДА ДАВА отъ 1 януари до 31 декември 1923 г. ДА ВЕМА

Table with columns: Общи равности, Запасенъ капиталъ, Отъ дивидендъ 1920 г., „ купони облигации, „ акции, „ наемъ, „ печалби съгласно устава, „ печалби допѣлн. капитал., Тантнеми, Дивидендъ за 1923 г., Стоки и комисии, Лихви и наемъ, Купони и наемъ, Дивидендъ за 1920 г.

гр. Варна, 31 декември 1923 г. Директоръ: П. Т. БАЕВЪ.

ДОКЛАДЪ

До г. акционеритъ на Търговското Акц. Д-во „ТРУДЪ“ — Варна въ редовното годишно акционерно събрание.

Долуподписанитъ провѣрителенъ съвѣтъ на Търговското Акцион. Дружество „ТРУДЪ“ — Варна, като памѣрихме и годишния балансъ и смѣтката ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ редовни, съгласно дружественнитъ книги, молѣмъ одобренето имъ, раздаване 20% дивидендъ и освобождаване отъ отговорностъ Управителния съвѣтъ за дѣлѣвията му прѣвъ сѣщата 1923 год.

Провѣрителенъ съвѣтъ: (подп.) М. КОВАЧЕВЪ. (подп.) СТ. ТЕНЕВЪ.

Тютюнева фабрика „МОМИЧЕ“ М. К. АВГЕРИНИДИ, Варна произвежда най-хубави и ароматични ПАПИРОСИ

Печатница Д. Тодоровъ, Варна.